

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7105/2025
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против туженог „ЕПС Дистрибуција“ доо Београд, Огранак „Дистрибуција Панчево“, ради раскида вансудског поравнања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2192/22 од 27.02.2025. године, у седници одржаној 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2192/22 од 27.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2192/22 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 6246/21 од 28.12.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор закључен између странака дана 31.12.2015. године, као и да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2192/22 од 27.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремену ревизију изјавио је тужилац, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова

(„Службени гласник РС“, бр.10/23). У конкретном случају, поступак је окончан одбијањем захтева тужиоца за раскид вансудског поравнања, с обзиром да тужилац у току поступка није доказао постојање законом прописаних услова из одредби члана 124 – 136. Закона о облигационим односима, за раскид закљученог уговора. Тужилац у ревизији оспорава закључак нижестепених судова о томе да није поставио захтев за поништај, с обзиром да је током поступка истицао чињенице које се односе на рушљивост уговора, међутим, тужилац на овај начин заправо истиче битне повреде одредаба парничног поступка које се не могу истицати у посебној ревизији према одредби члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду начин окончања поступка, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем права због чега је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.04.2016. године, а вредност предмета спора је 3.685.201,57 динара, што према средњем курсу евра на дан подношења тужбе износи 30.041,42 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења против тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић